

(Steenstrup), der først havde Ordet, befaandt sig dog i nogen Misforstaaelse med Hensyn til Lovens Motiver. Det er jo nemlig ikke Meningen alene at indsamle Ildenborrer i Ilyveaaret, men det er ogsaa Meningen at indsamle Ildenborrelarver, de andre Aar. For saa vidt er der altsaa ikke nogen Modsigelse i, hvad der er bestemt; men derimod skal jeg ganske vist give det ærede Medlem Ret i, at den egentlige aktive Indsamling lettere foregaar i Ilyveaaret; dette er jo for Enhver, der kjenner de faktiske Forhold, utvivlsomt. Det er derfor høist rimeligt og naturligt, at der i det sidste Ilyveaar maatte anvendes en større Sum, nemlig 35,000 Kr. Der var oprindeligt kun forlangt 10,000 Kr., men Ræsten er efterbevilget — medens i de andre Aar Indsamlingen af Larver koster forholdsvis mindre, men dog altid Noget, det forekommer mig derfor rigtigt, at § 1 omhandler baade Indsamling af Ildenborrer og af Larver, sfføndt jeg ganske vist erkjender, at det navnlig er i Ilyveaaret, at der kan udfoldes Aktivitet i den Retning. Der kan endogaa gjerne være Betænelighed ved i de andre Aar at sige, at Indsamlingen skal finde Sted, men det vil jo dog altid komme an paa Kommunnernes Dufte. Ærede Medlemmer have ønsket, at der, i Stedet for Ordene „Indenrigsministeren kan paabyde“ skulde sættes „Indenrigsministeren skal paabyde.“ Men det forekommer mig, at det dog vistnok kunde være tvivlsomt, om det gaar an at sige saadant Noget som „skal“ paa dette Sted. Meningen med det, som Paragrafen siger, har jo ingenlunde været den at tillægge Indenrigsministeriet nogen særlig diktatorisk Myndighed. Den fornuftige Mening af denne og andre Bestemmelser maa jo være, at Initiativet kommer andet Steds fra, særlig fra Sogneraadene gennem Aamtsraadene, fra de Samme, som senere skulde forestaa Indsamlingen. Jeg tror nærmest, at det kan siges — det siger jeg til det ærede Medlem for Ribe Aamts Iodie Valgfreds (Buss), at det maa være de kommunale Myndigheder, som melde sig til Indenrigsministeriet. Det forekommer mig at følge af den Plads, der senere er givet dem under Indsamlingen, og det forekommer mig, at private Foreninger og Andre naturligt henvende sig til de lokale Myndigheder særlig Sogneraadet. Det vil jeg bede bemærket, at det er paa Sogneraadet, Accenten ligger i Lovforslaget, og naar der staar, at Indenrigsministeren kan osv., saa tror jeg, at denne Bestemmelse er nødvendig. Det er slet ikke for at give Ministeren nogen særlig Myndighed, thi det er aldrig noget hyggeligt Ansvar for den,

der skal decideere, og jeg indrømmer, at Synet paa selve de lokale Forhold maa tilhøre Andre. Men i et saadant Tilfælde, som det ærede Medlem for Odense Aamts 2den Valgfreds (N. Andersen) nævuede, at der f. Ex. i en Del af et Amt er fem Kommuner, der ere angrebne, af hvilke de fire ville indsamle; og den femte ikke, kan der opstaa stor Skade derved for de andre Kommuner. Der maa da være en deciderende Myndighed, og det forekommer mig rigtigt, at denne Myndighed i dette Tilfælde ligger hos Indenrigsministeren. Naar det ærede Medlem fra Ribe fandt en Modsigelse i, at Indenrigsministeren paa Finantsloven havde foreslaaet, at Halvdelen skulde refunderes af Statskassen, og i Lovforslaget kun en Trediedel, saa maa jeg gjøre det ærede Medlem opmærksom paa, at her er Tale om to forskjellige Ting. Det, der omhandles paa Finantsloven, er jo en frivillig Indsamling; der refunderes Halvdelen af Udgiften til den nærmeste Sognekommune. Sognekommunen eller den private Forening, der omfatter flere Sognekommuner, som man i det Tilfælde staar i direkte Forbindelse med, faar Halvdelen. Om de faae noget af Amtet, og om de faae Noget af de Private, kan man ikke vide Noget om, det kan være, og det kan ikke være, men jeg tror ikke, at Tilskudet fra andre Sider har været saa almindeligt. Lige overfor rent frivillige Indsamlinger vil man altsaa efter Finantsloven kunne refundere en Sognekommune Halvdelen. Efter Lovforslaget vil Statskassen kun refundere en Trediedel, den anden Trediedel vil den faae af Aamtskommunen. Altsaa Statskassens Bidrag er vel i og for sig større i det ene Tilfælde end i det andet, men i det Tilfælde, hvor Halvdelen refunderes af Staten, er Sogneraadet ikke sikkert paa at faae den anden Halvdelen, medens det i det andet Tilfælde er sikkert paa at faae et lige saa stort Bidrag af Aamtskommunen som fra Statskassen. Hvad forøvrigt det Spørgsmaal angaar, hvor meget Statskassen skal bidrage, og hvorledes Aamtskommunens Bidrag skal stilles, da forekommer det mig bedst, at vi tage Anstand derpaa; det er jo mere et Skjøns-spørgsmaal. En Ting skal jeg dog strax sige, og det er, at det gaar ikke an at gaa den Vej, som det ærede Medlem for Bræsto Aamts 2den Valgfreds (D. Christensen) vilde gaa, nemlig at Sognekommunen ingen Ting skal bidrage. (D. Christensen: Det sagde jeg ikke.) Ja, jeg har fortaet det ærede Medlem jaaledes, og jeg tror ikke, jeg tager feil. Det gaar ikke an af den simple Grund, at Sognekommunen er den Administrerende, den, der indenfor visse Grændser bestemmer Udgifterne,